

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinivus Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaqve omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica I. Post Epiphan. Cum factus esset Iesus annorum XII. Luc. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

habitatoribus terra illius iungas amicitias, quia sunt tibi in ruinam, similiter Num. 6. Psalm. 109. Iudicabit in nationibus: implebit ruinas. Luc. 6. Et facta est domus illius ruina magna.

Christus
est signum
varie.

III. Et in signum cui. &c. In Script. vox signum plura significat. 1. Rem significantem. Sic salutis signo Cruci contradicendum ait. Nam ea, 1. Cor. 1. Iudaeis scandalum, gentibus stultitia est. 2. Miraculum. Actor. 5. Fiebant signa & prodigia multa in populo. Psalm. 73. Signa nostra non vidimus: iam non est propheta. Sic ortus, vita, exitus Christi vere signum & miraculum est, eiq; contradicendum viuenti, mortuo; suscitato. 3. Foedus. Genes. 8. Arcum ponam in nubibus, & erit signum foederis inter me, & inter terram. Sic & Christus est signum foederis inter Deum & homines & seipsum Thren. 3. Tendit arcum suum, & posuit me quasi signum ad sagittam. Iob. 16. Posuit me quasi in signum.

O signum mirandum. 1. Signi signum sanguis Agni in superliminaribus, Exod. 12. contra Angelum exterminatorem. &c. 2. Serpens aeneus, Numer. 21. positus pro signo, qui percussus aspexerit eum, viuet. 3. Signum Ezechiae regi datum, fore sanandum, 4. Regum 20. Vis, vt ascendat umbra decem lineis, aut vt reuertatur totidem? 4. Signum Isai. 1. Leuabit signum in nationibus.

PARS IV.

De Anna inorando assiduitate.

1. Visitata à I. **N**on decedebat de templo, &c. Orandi Christo. assiduitas laudatur; At Alget.

1. Sic & dominus Luc. 6. erat pernoctans in oratione. 2. Fecit, & docuit Luc. 16. Oportet semper orare, & non deficere. 1. Thessal. 5. sine intermissione orate. 3. Iac. 5. Multum valet deprecatio iusti assidua. 4. S. Chrylost. li. 2. de orando Deum, ait. Cum videro quempiam non amantem orandi studium, nec huius rei

feruida vehementiq; curateneri; continuo mihi palam est, eum nihil egregia dotis in animo habere.

5. Vt auis raro excludit oua; quæ foueri capta deserit; ita desertor orationis. 6. S. Aegidij vox est apud Surium tom. 7. Desistens ab oratione ob distractiones, similis est fugienti è praelio ante victoriam; quam perseuerantes ferunt.

7. Vt tabellarius non tantum literas perfert; sed & vrget responsum importunè: Talis sic oratio. 8. Iudith. cap. 8. in trepat Bethuliae Sacerdotes ac ciues, ab oratione abstinentes: Qui estis vos, ait, qui tentatis Dominum? Posuisti vos tempus miserationis Domini? & in arbitrium vestrum constituistis diem ei?

II. Iacob. Gen. 32. euicit importunitate, quod colluctator Angelus benedixit ei eo. 1. vincit dem in loco. Lucta, erat oratio feruida. 2. Deum. Cantic. 1. Murenulus, vel, vt alia versio, tur. 2. Flectit tures aureas faciemus tibi. Id est; assidue gememus tibi, vt turtur amisso compare.

At assiduitas ea tædiosa est. Non assuetis, inquam. 1. Vt arma Saulis erant Dauidi molesta. 1. Reg. 17. Non possum sic incedere: non enim vsu habeo. Ergo sua leui armatura sternit Goliathum, &c. Sic nos humili oratione Dominica & salutatione Angelica. 2. Erit & hoc graue? Audi Hebr. 12. Omnis disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudij; sed maioris; postea autem fructum paradissimum exercitatis per eam, reddit iustitie Perora, facta recapitulatione per communicationem cum auditoribus. 3. Fit facilius vsu. 4. Et peruenit.

DOMINICA I. POST EPIPHAN.

Cum factus esset Iesus annorum XII. Luc. 2.

Tobias 10. In Mediam missum Tobiam mater anxie, indies ad montes excurrentes

currens, speculabatur aduenturum. Diuque frustrata queritur: *Heu! heu me, fili mi! Ut quid te misimus peregrinari, lumen oc. nostrorum, baculum senectutis nostræ, solatium vitæ nostræ, spem posteritatis nostræ.* Talis Maria & Ioseph. At, Tobia reuerso, exultarunt gaudio.

Hic itaque nos circa ea

- I. De aduersis humana vitæ.
- II. De Matris, filiique exemplo.
- III. De cura vxorum, ac prolium.
- IV. De festo nefasto; ac amisso Christo.
- V. De amisso filio; Matrisque dolore.
- VI. De inuentione pueri exemplo.

P A R S I.

De aduersis humana vitæ.

Sunt vitæ propria ex instabili mundo. **M**iseriarum cōgeries vitæ est hominis. 1. Iob. 7. *Vita hominis militiæ est super terram.* Miles varie agitur; iam cædit, iam cæditur. & c. nil vsquam certitpondere sibi potest. 2. Vita est vt mare à ventis, & fluctibus instabile; à beluisque infestam. Euripus est indies reciprocans septies. 3. Prou. 14. *Nilvili vidi stabile & c. risus dolore miscebitur, & extrema gaudij luctus occupat.*

2. Ex statu humano. Viuimus mediū cælum inter & orbem; at media participant vtrimque. Inde Iob 17. *Post tenebras spero lucem.* Id est, Post nubila Phœbum.

3. Quid quod etiam, vt ait S. Chryf. homil. 8. in Matth. *Deus mæstis rebus quædã incunda permiscet?* Quod in omnium Sanct. vitæ reperies, quæ mirabili varietate contexta est. Scilicet, Vt mira varietate orbē Deus regit dans tempora, tempestatesque, fructusque diuersos: ita & vitam cuiusque microcosmi.

4. Sæpe à mundo. 4. Sed & sui cuique mores sæpe fortunam fingunt. Isa. Ecclef. 33. *Precordia stulti, quasi rota carri; & quasi axis rotatilis, cogitatus illius.* Talis est mundus stul-

tus, & quisque mundi filius Psalm. 82. *Deus meus pone illos vt rotam, & sicut stipulam ante faciem venti:* Nimirum si nolint sapere, quæ Dei sunt.

II. 1. Commune tamen omnibus est liber Ezechieli, c. 2. ostensus intus forisque perscriptus: *& scripta erant in eo lamentationes; & carmen, & Va.* Quam pauca multis habet is folia annorum vitæ? & quam mala? 2. *Cantic. 4.* Hortus sponsæ variis quidem vernabat floribus: at impetuosis ventis dicebatur, *Surge Aquilo, & veni Ausler:* & omne genus calamitatum perfla vitam florentem. 3. Hæc ager est *Mat. 13.* seminatus à Deo semine bono: at inimicus super seminat zizaniam.

Communia sunt omnibus.

P A R S II.

De Matris, Filiique exemplo.

EXlex Dei para legi paret Exod. 23. *Festa colenda, non profananda.* Ter in anno apparebit omnem masculinum tuum coram Deo tuo. Et nos festa colamus: idque secundum consuetudinem diei festi. Quæ non est otiosi, ludere, conuiuari. At ô triste consuetudinum piarum exilium! 1. Iudæi seruant suas: & Christiani suas profanant. Peccant, quando expiare peccata oportet. Leu. 2. *Decimo die mensis septimi dies expiationis erit celeberrimus: & vocabitur sanctus: Affligetisque animas vestras in illo.* sic olim. Nunc contraria: dissolutionis est dies. 2. Voluit Deus: Deut. 16. etiam Paschalibus. *Septem diebus comedi absque fermento afflictionis panem.* Atiam quo festum maius, hoc culinæ fumant magis. 3. In Paschate olim lactucas agrestes edere iubebantur *Exod. 12.* Atiam cupediæ conquiruntur. 4. Sacrificabant olim festis victimas Deo: id est, humanos affectus bestiales: Atiã cæduntur ventri, seruitur passionibus. 5. Orig. *In spiritu diem festum agamus; & spiritalia sacrificia iugulemus.* 6. Iudæi veriti sunt in die festo cōprehendere Iesū: *Mar. 14.*

E Et

Et nos peccatis non veremur idem. Non sic Duodennis.

*A teneris
assuesce
Deo.*

II. Annorum XII. Iesus se offert Patri. 1. D. Thomas alicubi iudicat, quo tempore vsus rationis incipit, teneri sub p. m. hominem se offerre Deo. 2. Quare Eccl. 12. Memento Creatoris tui diebus iuuentutis tue; antequam veniat tempus afflictionis tue, & appropinquent anni, de quibus dicas: non mihi placent. 3. Thren. 3. Bonum est viro, cum portauerit iugum Domini ab adolescentia sua: obediens Deo. 4. Cur Luc. 11. Deus, vt immundas aues, cygnum quoque ab ara remouit, noluitque offerri? An quod in sola senecta moriens semel canet, nō in vita? Sic quidam de albatu cygni aiunt: in agone penitentiam agam. & c. Non sic te docuit Duodennis. Bona in doles mature emicat.

P A R S III.

De cura vxorum, ac prolium.

*Vxor viri
socio esto.*

I. **A**scendentibus illis Ieros. Dedecet vxores prodire solas absque maritis. 1. Gen. 1. *Faciamus ei adiutorium simile sibi: alia lectio: quod sit cū eo, vt custode, duce. 2. Cantic. 7. Ego dilecto meo; & ad me conuersio eius, oculo dilectionis & obseruationis. 3. Psal. 127. Vxor tua sicut vitis abundans, in prolificatione, in lateribus domus tue; non foris sola, vagaque, sed domi inter proles ac familiam. 4. Exod. 4. Moyses causam Israelitarum acturus coram Pharaone, secum duxit vxorem; licet ea nulli vsui foret.*

*Sed vsque
ad aram.*

Attamen in itatione Ierosolymam, ac reditione separatim ire solebant viri per turmas, ac femina: maioris pietatis causa. 1. Caue. Gen. 1. *Præcepit nobis Deus, ne cōderemus, & ne tangeremus: ne forte moriamur. En: tactum quoque vetuit. Facilis enim descensus à tactu ad gustum; ab hoc ad vsum. 2. Suam in hoc innocentiam Iob. 31. testatus, se consolatur in fimo. Si*

vidi solem, mulierem, cum fulgeret, & lunam incedentem clare; & osculatus sum manum meam ori meo. Chaldæi, inter quos habitabat Iob, solem & lunam adorabant. Ita multi vxores, aut concubinas. 3. Psal. 118. Beati immaculati. sed orat: viam iniquitatis amoue à me: id est, occasione: Quæ certior vix vlla, quam pellex. Periculum vt dilectioni, sic perditioni proximum. 4. Etiam viri à fœminis separatim sepeliebantur. Gen. 23. Sepeliuit in spelunca agri duplici Saram, Abraham: Glossa: alia pro viris, pro fœminis alia.

II. In comitatu erat ascendentibus illis. *Mores & pietas pro-*
Sint & modo proles cum parentibus *lium sit cu-*
in templo. Nam solis domi multa peri-
cula. 1. Exod. 32. Aberat à filiis Israel *ra parentum.*
pater Moyses: & sedebant bibere; & surge-
bant ludere: id est, idololatrari. 2. Tem-
pus obseruat Dæmon: Vti Iobo, c. 1. fa-
crificante, liberi epulabantur, & oppri-
mebantur.

3. Curam pro liberis Deus recompē- *Id Deo-*
fat parentibus. Ecce Pentapolim exustu- *gratum.*
rus Genes. 18. ait: Num celare potero Abra-
ham, quæ gesturus sum? Cur non potes? Scio
enim, quia præcepturus sit filiis suis, & domui
sue post se, vt custodiant viam Domini. Idcir-
co Eccl. Filii tibi sunt? Erudi eos, & curua eos
à pueritia eorum. 5. Id egit Tobias cap. 4.
Helias in Susanna. Dan. 13.

At multi plus opibus, quam prolib. *Neque tam*
student. 1. Similes sollicitis de calceō Sicy- *opes curen-*
onio, vt aiunt; non de pede. *tur.*
liberis. 2. Aristippus adductum filium se
eruditurum patri ait, mille dragmis. Patri-
que idem, his seruum empsitem, dicentire-
spondet: hoc fac, & habebis duos.

P A R S IV.

De festo nefasto, perduto Christo.

I. **E**t requirebant eum inter cognatos Na- *Vitiatio*
zarenos, in comitatu virorum. 1. *pueritri-*
Orig. *duana.*
hōm.

hom. 19. in Luc. putat factum inuisibilem remanisse: Vti & Ioan. 8. lapidandus. 2. S. Bern. putat eum triduo mendicatio victitasse; amore paupertatis. Huc illud 2. Cor. 3. *Propter nos genus factus est*, vbi S. Basil. legit Græce mendicus. 3. Verisimilius est, Angelos ei ministrasse.

Dies festi
multis in-
festi ex cul-
pa.

Remisit puer. Eheu! in festo perdi Christum? Inque templo? Et quidem id multis. 1. Sic Saul 1. Reg. 13. dicto citius offeres peccat; regnoque exiit. 2. Ozias rex thurificaturus, leprofus fit. 4. Reg. 15. 3. Pharaonatalia sua epulo celebrans, œconomum decollat. Gen. 40. 4. Vasthi regina perdit diadema in Regis solenni conuiuio. Esth. 1. 5. Philistæi, arca in fanum Dagon introducta, Deum perdunt. 1. Reg. 5. Atque ista in Festis. Infelicitur!

Custodia
cordis ne-
cessaria ad
sapientiã.

II. Quid prodest bona tua conseruasse; si Deum non serues? 1. Salomon impetrauit sapientiam 3. Reg. 3. At fatius erat sic orasse, ait S. Amb. *Da vt sic te possideam; vt nunquam amittam.* Ergo Prou. 4. *Omni custodia custodi cor tuum.* Multe n. technæ hostis, & pericula; vt facile perdat. 2. Sãson Iud. 16. erat fortissimus: At in crinibus ei vis omnis. Sic, si in cogitationes admitteris prauam vnã, succidet hæc alias oēs robustas; quasi crines Samsonis Iudic. 16. 3. Salomon, 3. Reg. 10. leones xii. adhibuit throno custodes: ð, si cordi! Similes multi, diligentiores auri, quam animæ sunt custodes. 4. 1. Par. 9. Duo custodes templum Salomonis claudebant, & obseruabant, quando arca prodiret in agros. Tute te claude, & obserua. 5. Dauid castra Saulis ingressus, stertentibus Ducibus hastam Regi abstulit, 1. Reg. 26. Filii mortis estis vos, ait, qui non custodistis Dominum vestrum, Christum Domini. Tales filii; qui Deum in corde non obseruant. 6. Imitare Salomonem, 5. Reg. 10. qui ad templi defensionem multa scuta ex auro, & hastas suspendit in templo. Arma nostra

2. Adrobur
spiritus.

3. Terror
hostis.

4. Ad Reli-
gionem in-
ternam.

5. Adho-
stes. arce-
dos.

6. Ad secu-
ritatem.

cordis seruandi est charitas. Si desint aurea, sume area, imitatus Roboam; qui eadem æneis commutauit. id est, timorem & mortificationem arripe.

III. Perdebatur puer xii. ætatis anno. *Ætas duodennis lubrica est.* Aetas periculosa. 1. In hac pueri in Bethel, irrisores Elisæi, deuorantur ab vrsis. 4. Reg. 2. 2. Prou. 30. *Tria sunt mihi difficilia: & quartum penitus ignoro. Viam nauis in medio mari. &c. & viam viri in adolescentia.* 3. Sunt, qui credant ægrum à paralyti anis 38. cepisse infirmari ab anno xii ætatis. Ioann. 5. 4. Dæmoniacus. Marc. 9. à pueritia vexatus fuisse traditur. O damnum, Christum si perdas! Nam infanda succedunt mala, præsentia, & futura. Isa. 24. *Cum cantico non bibent vinum*, id est, peccatum, *Amara erit potio*, malorum subiectum, *bibentibus illam.* Ita S. Thom. interpretatur.

PARS V.

De amisso Filio, Matrisque dolore.

I. Non temere, nec fortuito deseruit parentes Dominus. Res Patris celestis agebatur: In qua non semper parentes consulendi. 1. Hieron. epist. ad Heliodorum & Nepotianum, *Si super limina domus pater & mater iaceant, vt ingressum prohibeant: per calcatum perge patrem, per calcatam perge matrem; & nudus ad crucis vexillum euola, Summum enim pietatis genus est, in his fuisse crudelem.* 2. Moyses tribus benedicēs singulas, Leuiticam sic cõmendat. Gen. 31. *Qui dixit Patri suo, & Matri suæ; Nescio vos, & fratribus suis; Ignoro illos, & nescierunt filios suos, hi custodierunt eloquium tuum.* quo certiores salutis forent.

Vt Laban cum Iacob, Gen. 31. Sic mundus cum Neophytis exoptulat: *Cur igno- rante me fugere voluisti, nec indicaſti mihi, vt prosequerete cum gaudio, & canticis, & tympanis, & cytharis? Non es passus, vt oscularer*

Quicquid
exoptulet
mundus

cularer filios meos, & filias? Cur furatus es Deos meos? En. 1. obiicit mundus difficultates ordinum. 2. Offert suas blanditias & oscula. 3. Queritur idola sibi auferri, opes, honores, &c.

Vol sum-
deat.]

4. O quot à proposito retrahuntur dicto simili: Reuertere fili & dormi: quo Heli vocatum à Deo Samuelem relegabat ad somnum. Age, animum hunc exue; meliora capeffe, & molliora; dormi, fruere opibus, ætate, amicis, &c. O belle: Si clam talibus pergas ad religionem!

Quæstion-
cula tres.

II. Quæris: 1. Cur Ierosolymis manserit? Vt minorennis det specimen sapientia; quo adultiori credatur facilius. Nilominus tamen post dixerunt: Matth. 13. Vnde huic sapientia hæc & virtutes? Et Ioan. 7. Quomodo hic literas scit; cum non didicerit? 2. Cur ætate duodenni? Beda ait: Quia hac se prodit indoles; quo spectet. Ambr. ait: Quod totidem Apostolos erat vocaturus. 3. Cur in scis parentibus? Euthymius ait: Ne si dixisset; dissuaderent; Sicque inobediens videretur. Beda rectius: Vt alium in cælis habere se patrem ostenderet factio.

Dolor Ma-
træ ex a-
missione.

III. At indoluit Mater. Et acerbè. 1. Plus quam Ruben Gen. 37. non reperto Iosepho in cisterna: Puer, ait, non apparet: & ego quo ibo? 2. Audire video, quarentem. Psalm. 60. Ostende faciem tuam, & salui erimus. Cant. 2. Sonet vox tua in auribus meis. Cant. 1. Indica mihi, vbi pascas, vbi cubes. 3. Sifarâ, Tribuno Iabin Regis, Iud. 5. agente in militia, mater eius omni die per fenestram prospiciens eorsum versus, absentiam filij ægre ferebat. Quanto amplius hæc Mater talis Filij?

4. Sic mater Tobia: cap. 10. Heu, mi filii! Vt quid misimus te peregrinari? Plus Maria sub corde tacito. 5. Ideoque cum sponsa Cant. 5. Surgam, & circumibo ciuitatem; per vicos & plateas, queram quem diligit anima mea.

At, vt tristis amissio; sic læta inuentio Gaudium filij inter Doctores. 1. Iacob, viso Iosepho inter Proceres Aegypti, ait Gen. 46. tione. Iam letus moriar; quia vidi faciem tuam.

2. Fortè Mater sic ad ipsum: Psalm. 29. Conuertisti planctum meum in gaudium. Tob.

3. Non delectaris in perditionibus nostris; sed post tempestatem tranquillum facis; & post lachrymas & fletum exaltationem infundis. Pf.

9. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tuæ latificauerunt animam meam.

P A R S VI.

De inuentione Pueri in templo.

I. Reperitur; sed non inter cognatos. Inuenitur

1. Sic enim ipse Gen. 12. iussit: Exi non in corde terra tua, & de cognatione tua. 2. Et Psalm. 44. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliuiscere populum tuum; & domum patris tui. 3. Et Luc. 14. Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem suam &c. non potest meus esse discipulus.

II. Reperitur inter Doctores. 1. Iussit Sed in Dominus; Exod. 25. Vt in templo 7. lampades aurei candelabri arderent. En iam donis 7. S. Spiritus illustrem Iesum, vt perstringit oculos doctorum?

2. Nempe Col. 2. In quo omnes sapientia & scientia Dei thesauri absconditi sunt. Et quod Luc. 2. dicatur profecisse sapientia, & ætate, & gratia coram Deo & hominibus: id Beda intelligit sic; quod specimen dederit.

Verè is fuit locuples Ezechias, qui Sy- Docens. nagogæ legatis aperuit thesauros. 4. Reg. 20. Quos? S. Vincentius putat de Mesiæ aduentu: Itemque An. xii. hebdomadæ Danielis exactæ? An sceptrum Iudæ defecerit? Quæ Mesiæ qualitates? Quæ eius miracula futura, quibus agnoscat? &c.

III. Reperitur in medio Doctorum. Inter Do- O mutationem! Antea in medio an- flores, malium.

malium inuentus : post in medio latro-
num. Et recte. Pertinent Doctores ad
templum ; animalia ad stabulum ; latro-
nes ad crucem. 1. Erat inter Doctores,
qualis sol inter planetas ; propitiatorium
inter Cherubinos ; Arca inter Tribus Is-
rael. Pf. 21. *In medio Ecclesie laudabo te.*

*Disertissi-
mus.* 2. Erat, quale liliū conuallium Cant. 2.
inter dumeta, id est, eloquentissimus.

1. Liliū enim Theophrasto est hie-
roglyphicum eloquentiæ. Vnde Home-
rus finxit legatos Troianos comesse li-
lium. *Trides* purpureum, tribus aureis li-
neis insigne. 2. Ad hanc eloquentiam pue-
ri & sapientiam sordet Papius Prætex-
tatus puer Romanus, sapienti responso
curiositatem matris deludens. *Agell. li. 13.*
3. Iosephus, *Gen. 40.* Somnia Pharaoni in-
terpretans. Est infans. Daniel, *c. 13.* lasciu-
uos senes conuincens.

*Nō sic im-
pij, non sic
templorum
profanato-
res.* IV. In templo inuentus disputans ; At
multi inibi sunt vendentes simoniace ;
aut alia profana, loci prætextu, velantes.

1. Vt Absalon, 2. Reg. 15. fingit se obla-
turum in templo ; cum in fratrem con-
spiraret, regnum inuafurus. 2. Sacrificuli
Dagon. 1. Reg. 5. nunquam voluere id li-
men calcare pedibus, id quod Dagon ce-
cidērat diffractus, quod suus id Deus te-
tigisset. Et Christiani, ac sacerdotes hodie
templum Dei, tam sanctum, sæpe
conscelerabunt ? 3. Magna erat abomi-
natio, cum C. Caligula statua suæ in tem-
plo Ierosoly. voluit sacrificari. De qua
Christus, *Matt. 24.* *Cū videbitis abominatio-
nem stantem in loco sancto. &c.* At maior ;
stans in templo simoniacus, incestuosus,
vsurarius &c. 4. De filiis Heli scribitur
1. Reg. 2. *Erat peccatum puerorum grande ni-
mis coram Domino, quia detrahebant homines
sacrificio Dei. Idemque hodie, eheu! ve-
rum nimis.*

*Non sic
Religiosi
vanti.* Et istud peccatum est ; spiritalem vi-
rum negotiis se ingerere sæcularibus,

& vanescere. Quin hosiure vel mundus
ipse persequitur ; Vt Laban citatis equis
Rachaelem persequeretur, raptricem
idolorum ipsius. *Gen. 31.* Idola superbiæ,
auaritiæ, luxuriæ, &c. vobiscum fertis
in templa, monasteria, adque aras. Vah!
Perora facta ex dictis protreptica reca-
pitatione.

DOMINICA II. POST
EPIPHAN.

Nuptia facta in Cana Galilææ.

Ioan. 2.

Israëlitæ, 1. Reg. 10. à Samuele Regem
domi; militia; Ducem postulant. Da-
tur Saul ; at licet capite cæteris altior,
despicitur nonnullis; deseritur, nec pa-
retur ei. Interim Rex Ammonitarum
indicto Hebræis bello obsidet Iabes.
Aduolat Saul ; profligat hostem : Tum
vero omnis Israel ei fidem iurat. Regē-
que agnoscit. Ita Iudæi Messiam diu po-
stularunt ; qui ipsis honori, hostibus ter-
rori foret. (Nam regifice appariturum
opinabantur.) Venit, & capite Diuini-
tatis altior cunctis. At despicitur. Dum
factis nuptiis, miraculum edit ; tum pri-
mum nouitius discipulorum cœtus in-
eum credit.

Quare de hoc nos :

- I. Triplicem esse statum Christianorum.
- II. Quis sponsus? & an bonū matrimonium?
- III. De amore coniugali.
- IV. Quomodo vxor ducenda, Christusque
inuitandus?
- V. De vxorum dotibus ; & conuiuiis spiri-
talibus.
- VI. In mundo deficere vinum bonum, ab-
undare malum.
- VII. De Christi voce, Mulier.
- VIII. De Christi vino ex aqua factō.

E 3 PARS